

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

רבינו חננאל

וּסְטֵרִיקוּת. מִתּוֹתָיו.
יִשְׂרָאֵל הִשְׁבִּיחַ אֲנִיכֵם בְּדֵן
הַקְּרִיבֹתִים וְחִפְּהָ בְּדֵן
דְּרֹכֵיכֶם וּמִסְתֵּרֵיכֶם אֲסִרְתֶּם.
וְלֵךְ נָגַד בְּדֵן דִּירְפִיקֶהָ.
יִלְמֵה עֹבֵד כִּיכֹסִים
שׁוֹפֵיחִים בְּאֵבִי מִקְרִיבִים
הַרְבִּיעִים מִתּוֹתָיו. הִלָּא
אֲדַמֵּר שְׁעָה אֵלֶּה אֲדַמֵּר
הַקְּרִיבֹתִים עֲבֻדֹתֵיכֶם כִּיכֹסִים
אֲנִי בְּשִׁלְשֵׁה עֲלֻמֹּתַי
וְאֶחָד חֹרֵשׁ בְּדֵן חֹרֵשׁ
לִיכּוֹל אֶחָד בְּדֵן חֶסֶךְ בְּדֵן
חֶסֶךְ לִיכּוֹל לִיכּוֹל וְעוֹל הַקְּרִיבֹתִים:
אֲסִרְתֶּם כֹּה שֵׁשֶׁת אֲנִי
אֶחָד חֶסֶךְ אֵלֶּה אֲדַמֵּר
וְהִנֵּי מִסְפָּקָה. הֵא עֲבֻדֵי
הַרְבִּיעִים כִּיכֹסִים בְּדֵן קְרִיבֹתֵי
הַמִּזְבֵּחַ שֶׁנֶּגַד עֲבֻדֵי קְרִיבֹתֵי
מִסֵּם בְּקֶשֶׁת. אֲבָל קְרִיבֹתֵי
אֲבִינִים אֵלֶּה אֲקִרְבֹתֵי
הֵא וְכֵן עוֹד אִיִּיתִי
אֲדַמֵּר מִתּוֹתָיו מִתְלַעֵץ
וּמִזְכּוֹתֵיכֶם כְּשִׁבְעֵיתֵי אֲסִרְתֶּם
מִזְכּוֹתֵיכֶם וּמִזְכּוֹתֵיכֶם
(ל) וְכֵן כְּשִׁבְעֵיתֵי לֵוִיתִי
נִגְדֵי בְּדֵן דִּירְפִיקֶהָ. מֵי
הַחֲבִירִים עֲקָרִיךְ הַחֲבִירִים
שֶׁנֶּגַד כְּתוּמָסֵי אֵלֶּה
בְּקֶרֶבֶם מִזְכּוֹתֵיכֶם מִסֵּם
אֶחָד אֲחֵלֹתֵי מִסֵּם חֹבֵל
וּמִזְכּוֹתֵיכֶם קִרְצָעֵי בְּדֵן הֵאֲלִיל
וּמִסֵּם מִקֹּמֶת מִשְׁלָלָה שֶׁמֶן
אֲנִי יִכְחוּ הַקּוֹד
רִיבּוֹת הֵאֲלִיל. אֲנִי אֲבִינִי
אֲנִי לֵךְ נָגַד בְּדֵן
וּמִסְפָּקֵיכֶם לֵךְ מֵי
קְרִישֵׁי לֵית אֵילִיבֵם אֲמִיר
כִּי שׁוֹרֵשׁ מִסְפָּקֵי אֲסִרְתֶּם
בְּמִדְרֵשׁ. כְּשִׁבְעֵיתֵי מִסְלָכָה
קֵא אֲסִרְתֶּם רִמְמָה הֵי
קֵא אֲמִלָּכָה נִגְדֵי לֵךְ מִדְרֵשׁ
דִּאֲפִילִי שִׁמְחָה מֵי אֲסִיר.
וְהִנֵּה מִסֵּם נִגְדֵי אֵלֶּה
וְהִנֵּה אֲסִרְתֶּם אֲנִי
אֲמִיר וְהִנֵּה כְּשִׁבְעֵיתֵי
אֲסִרְתֶּם. וְגִזְיוֹת אֲסִיר. וְהִנֵּה
אֲמִיר אֲמִיר אֲמִיר שׁוֹרֵשׁ
וְיִכְוֹל הֵאֲלִיל אֲמִיר וְהִנֵּה
אֵלֶּה אֲחֵלֹתֵי שֶׁנֶּגַד יִמּוֹת
שִׁיר. אֲחֵלֹתֵי שֶׁנֶּגַד חִתְּנֵי
הַמִּזְכּוֹתֵיכֶם לְחִתְּנֵיכֶם אֲחִים
חִתְּנֵיכֶם תְּחַלְּלֵם הֵאֲלִיל
וְלִהְיֵיתִי אֲדִיר וְאֲסִיר.
אֲלֵא אֲנִי שְׁשֵׁלֵי לֵךְ וְעֵלָה
אֲסִיר לֵךְ נָגַד בְּדֵן
דִּירְפִיקֶהָ. אִיִּי דִּירְפִיקֶהָ
כְּשִׁבְעֵיתֵי שֶׁנֶּגַד אֲנִי חֲנִינֵן
מִזְכּוֹתֵיכֶם הַנִּשְׁתַּעֲבוֹת וְזִכְרֵיכֶם
אֲחִים וְקוֹטְמֵיכֶם אֲחִים.
יִמּוֹתֵי שְׁעִידֵיכֶם נִשְׁתַּעֲבוֹת
קִשְׁתֶּךָ בְּדֵן וְנִשְׁתַּעֲבוֹת
בְּדֵן. מֵי חֲמוּרִיךְ לֵךְ
נִגְדֵיכֶם בְּקִרְיָתֵיכֶם שִׁחְכֵּכֶם
בְּדֵן מִסֵּם וּמִסְפָּקֵיכֶם אֲחִים
בְּדֵן רֵאשׁ שְׁעֵה עֵד

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

ביטול לא נרץ ומותר בלא ביטול דלא דמי לתקריבות מוצה ובתקריבות
 מאיני בעין פנים לא בעי ביטול ואי נזי של עבודת כוכבים היו ולנו
 מדייקים אותן ושיך להו ביטול בעבודת כוכבים עמה מכל מקום
 מכיון שמינו הכומר אינו לר ביטול גדול מזה דשבו אינו רואה להלילין

אפי' עבודת כוכבים אלה ליהנות הוא
ממנה ולזכרו נטול וחסימות של שטות
ומטותני נמי לעבודת כוכבים מותרות
אפלוני נמי ליכא ולתקורות ענין פס
ליכא ואין הקדש לעבודת כוכבים ולא
לירי' נטול וככרות שמצאין דורון
ומותרין סהרי אין מביאין לעבודת
כוכבים כי אם לשמשים ולנומרים
ותקירות עבודת כוכבים לא הוו
שאין דרכן להאכל לעבודת כוכבים
מזרות לחשום כך נראה לרי'
הקל מלבוש כומרים נ"י שגלה ולא
היו על עבודת כוכבים ומותרין גלה

בשביעית וזית נגר
אמר רבינא אנא לא
אנא ומפרקנא לא מא
מועד אשביעית קא
שביעית דשרי ומ"ש
שביעית מלאכה אס
מועד אפי' מירחא
אניחוס קא קשיא ליה
גזוז דאסור מ' דמי
ושרי גזוז אברוי אי
אזיחוס קא קשיא
ומזהבין בשביעית ו
הנטיעות וכורכין אות
להם בתים ומשקין א
אין "בשביעית לא יוד
המא דאמר רב ע
קשקושי הוו יחד לא
לשחומי פילי ושרי לה
לאוקומי אילני ושרי
ואסור ואלא סיכה
דקתני סכין שמן ל
בשביעית ורמינהו ^ל
ומפמטמין אותן עד
"בשביעית לא מי דכ
ושרי התם פטומי
סמא בריה דרב אש
סיכה דמועד אזיחוס
מבדי האי אוקומי ו
האי דשרי ומאי ש
דקא"ל לית נגר ולא
רב יהודה אמר רב ע
אותה במקל שבר מ
מקל בפניה פטור מ"א
שבר דהוה ליה כע"י
ליה כעין זריקה איה
משתברת וליכא איה
או שנכך לפניה ע

משום דבר האבד: **וּמִשְׁקִין** אותן עד ראש השנה. פירש הקונט' "אש"פ שצדיות האילין אסורה שלשים יום לפני ראש השנה הכא שאל ימוחו הנתיעות לבן י"ו דרגין והכא לא גזר וקשה שיהא לו כ"ע האמר חוספס בביטוי דלורייתא מבטרים ונקברו שצדיות ואי כ"ר יתעמל הלכא למשא מתיבי אפי' חלל ים לפרס

והנהגה שזכרנו: **שָׁבֵר** מדרגתן: **שָׁבֵר** פאניא חייב. וה"ל שבר האבילה זאה לשון מן סוף קל מליה בריש פסחים (ד' ג) ולשון ספיה לבר נהלא לפרש לילכלם צדקה לשון טיבול

מוסרם. דעטלענע ענדע טובים: נגד בן נגד. חכם בן חכם: ידברקנים. שיעור לתורה. ולקמן מפרש מאי קא קשיא ליה: רב גידל. דלון ביטול לתקנות וסכא קמי מותרות: מסלעין. נוטין מולעת שגליל: וסלסין. כשיש מה שגליל ונשרה חלם הליפתו מדבין

שם זכר וקושרין של מות ולא מה' לאין מזולין דמועד קטן (דף ג.) דהם זכור דקרקע והיא עבודה ששנה ואין כהן: כל וכל. שביעית ומועד ואין מגומין קוטע את הנוף כדי שיוצא נפשות הרבה סביבות הגיוס: אבל פנין שמן לגיוס. כן. של מות האילן אם גיוס קודם כדי מלאכה שהאילן עבודה קרקע אחר רחמנא והכי לאו מלאכה קרקע ינהיג דקרקעית אילנו בעלמא הוא של מות ואין משיבוט לאילן אלא עבודה ששנה: אלא ויבוס. דשביעית

אֲנִיחֹס דְּשִׁבְעִית קִשְׁיָא לִיה דְּקָמִי
כָּאן וְכָאן אֵין מְגֻמִין: **אֲרֻקִּי.**
שְׁלָא יִתְקַלְקֵל מְכֻמָּתוּ שְׂהוּא אַחֲל אִינוּ
מִשְׁבִּיחוּ: **אֲרֻזִּי.** מְחֻקִּי וּמִשְׁבִּיחוּ:
וְעוֹשִׂין לֶסֶס כְּתִים. גִּדֵּר אִמֶּה גִּבֵּה
כְּבִינְיוֹת וּמִמְלָאִין אוֹתוֹ עֵפֶר: **עֵד**
רֹאשׁ פִּסְנֵה. שְׁלֵן עֵרֶב שְׁבִיעִית אֲתֵּם
שְׁעוּדָת אֲסוֹר שְׁלֵשִׁים יוֹם
לְפִי רֹאשׁ הַשָּׁבָע אֲסוֹר שְׁלֵשִׁים יוֹמוֹ
הַגְּמִיעוֹת דְּהֵקן שְׁלֵשִׁים יוֹם מִדְּרֵבֶּנָּה
הֵן וְהֵכָא לֹא גִזְרִי: **דִּרְבַּ עוֹקְבָא.**
מִסְתַּכָּה סוֹכָה כְּפִי לִזְלֵל וְעֵרֶבָה:
קִישְׁקוּשִׁי. מְפִירָה תַּחַם הַיָּמִים:
סוֹמוֹ פִּיל. אֵם תַּגְלוּ שְׂרָפִי הֲפִיל
שְׂרִי לְאֻקוּמִי הוּא: **אֵם פִּסְנִין.** פְּגִי
מִיָּהִם פִּסְנִין אוֹתוֹן שְׂכָן כְּשֵׁן מוֹעֵטִין
כְּדִי יִהְיֶה שְׁמִינִי: **מִפְעֵטִין אֲסוֹן.**
מִמְלָאִין אֲסוֹן מְהִיבִי שְׂכָן פִּינוּ הוּא

ויבן אילנא ואסור וחד
 תרי ויהמומי היו חד
 וחד לאברוי אילני
 ויזכה קא קשיא ליה
 כהן במועד ליה
 הן את הפגן ומעקבין
 עד ר"ה אין
 הכא אוקומי אילנא
 ואסור א"ל רב
 לרבנא כ"ב רימיה
 במועד קא קשיא ליה
 ואוקומי מאי שנא
 האי דאסור היינו
 נגר דיפרקנה אמר
 רבדת כוכבים שעובדין
 לל בפניה חייב זרק
 אביי לרבא מאי שנא
 וזכיחה זרק נמי הוה
 ליה בעינא זריקה
 יתיה ספסת לה צואה
 של מימי רגלים
 חייב

דמיי שצירה לוציחת בהמה של פנים ששוצר מערקקה הרי זנה
לפניה דבר שרגילה בו אבל זרק פטור הואיל ואין עבודתה
בזכר והא לא דמיא לעבודת פנים כדמפרש לקמן [ל.א.]. וזיקה
המספיקה. כגון וזיקה דס (ב) של פנים שאינה מחוברת אלא
משתבר ופול טיפוס טיפוס: **ספח** פה **לואה**. האריעה לואה:
קייצ

מסורת הש"ס

(א) ונחלקם ב כד פסוק יד
מתרגם של החרש והמסגר
חרש נגר ערוך, (ב) שביעית
פ"ב מ"ד, (ג) סוכה מד: מ"ק
ג, (ד) שביעית פ"ב מ"ה
פ"ה, (ה) רצה בר ירמיה
כ"ג (ו) כס"א: כ"ג (ז) ירמיה
יג, (ח) כס"א: חלמא,
(ט) שביעית יב, (י) ונחמור
(יא) כס"א: זלתיס.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה וזיקה וס' דס' שבפנים שא"ה מחזיקת: (ב) תורה נעין (בעמוד א) נעין פ"ס נעין וזכ"ס שמתקדש הוא דהוי כלי' ומצ"ה זהו (מחזק:

מוסף רשמי

[illegible]

רבינו חננאל (המשד)

וְרַחֵם אֶת שְׂבִיעִיתָא לְבָנִי
 וְהָיָה כִּדְרָאֵי מִן מִסְכָּא
 וְהָיָה חֲסִידָא מִסְכָּא לְבָנִי
 וְהָיָה קִישְׁקִישׁ הַזֶּה יִשְׁ
 יִקְשָׁקוּסְכִי לְקִישְׁקִישׁ
 שֶׁהָיָה לְאִבְרָהָם לְבָנִי
 בְּדִין שְׁקִישׁ לְבָנִי יִשְׁ
 בְּדִין עֲלִין וְסוֹלֵל וְהָיָה
 לְחִסְדֵּי מִלִּין
 לְחִסְדֵּי מִלִּין שְׂבִיעִיתָא
 לְחִסְדֵּי מִלִּין שְׂבִיעִיתָא
 וְהָיָה חֲסִידָא מִסְכָּא לְבָנִי
 וְהָיָה קִישְׁקִישׁ הַזֶּה יִשְׁ
 יִקְשָׁקוּסְכִי לְקִישְׁקִישׁ
 שֶׁהָיָה לְאִבְרָהָם לְבָנִי
 בְּדִין שְׁקִישׁ לְבָנִי יִשְׁ
 בְּדִין עֲלִין וְסוֹלֵל וְהָיָה
 לְחִסְדֵּי מִלִּין
 לְחִסְדֵּי מִלִּין שְׂבִיעִיתָא
 לְחִסְדֵּי מִלִּין שְׂבִיעִיתָא

(א) חסר סאן וז"ל לכל אין
מגמתין בין כחועד ובין
כשביעיה לית נבר
וכר. (ב) אולי ז"ל כגון
קישקוש של דדין יכשים ועלין
וכר.